Acatistul cuviosului Moise, ungurul
(s.v. 26 iulie / s.n. 8 august)

Sfântul cuvios Moise, ungurul (s.v. 26 iulie / s.n. 8 august):

https://www.academia.edu/43824185/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Moise_ungurul_26_iulie_8_august_

https://archive.org/details/sf.-cuv.-moise

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-cuv-moise-249936999

***

Materiale despre Sfântul cuvios Moise, ungurul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Moise,-ungurul-(26-iul-8-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Moise%2C+ungurul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Moise%2C+ungurul

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Biruitorule făcător de minuni, cel ce eşti plin de Duhul Sfânt, cuvioase părinte Moise, minunat nevoitor şi tămăduitor al bolilor sufleteşti şi trupeşti, care ai îndrăzneală la Domnul, de toate nevoile ne izbăveşte, căci cu bucurie în inimi te chemăm: ***Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!***

Icos 1

Făcătorul Îngerilor şi Domnul Puterilor te-a arătat minunate, înger în trup şi rugător credincioşilor. Alergând la ajutorul tău, acestea cu bucurie îţi aducem:
Bucură-te, cu a îngerilor curăţie asemănându-te;
Bucură-te, prea bunule învăţător al monahilor;
Bucură-te, stea minunată a fecioriei;
Bucură-te, împlinitorule cu râvnă al postului şi al înfrânării;
Bucură-te, chip luminos al blândeţii şi al smereniei;
Bucură-te, cel ce eşti credincioşilor mângâiere;
Bucură-te, ocrotitor ceresc al pământenilor;
Bucură-te, cel ce ai luat jugul cel bun;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 2

Văzând Domnul curăţia inimii tale, te-a ales spre a cunoaşte slava cea cerească. Când laolaltă cu cei doi fraţi ai tăi, în oraşul Kiev te-ai mutat şi sfinţilor purtători de pătimiri Boris şi Gleb cu osârdie ai slujit, atunci tu, fericite, în rugăciuni ai stăruit, pe cât poate un tânăr puternic, voind sfinţilor să te asemeni. Pentru acestea, cu bucurie ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Având mintea purtătoare de Dumnezeu, o, cuvioase părinte Moise, prin minunata pronie dumnezeiască, la râul Alt, oastea lui Sviatopolk a ucis pe fratele tău, Gheorghe, împreună cu sfântul purtător de pătimiri Boris. Tu însă, singur scăpând de la moarte, ai venit în oraşul Kiev la Predislava, sora lui Iaroslav şi ajungând acolo, te rugai Domnului întru nevoinţă. Noi, cei ce slăvim pe Dumnezeu care te-a izbăvit, îţi grăim ţie acestea:
Bucură-te, început al înţelepciunii, care frica de Domnul ţi-ai pus-o ca dreptar al vieţii;
Bucură-te, căci niciodată n-ai întristat pe Îngerul păzitor;
Bucură-te, rază a luminii dumnezeieşti;
Bucură-te, crin cu bună mireasmă a fecioriei şi a veşniciei;
Bucură-te, căci cu credinţa cea adevărată ai bine plăcut lui Hristos Domnul;
Bucură-te, neadormit rugător către Maica Domnului;
Bucură-te, grabnicule vindecător al neputinţelor noastre;
Bucură-te, vas ales al Duhului Sfânt;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 3

Cu putere de sus, dăruită ţie, şi cu îndelungă răbdare fiind tu prea împodobit, când te vedeai la mâini şi la picioare ferecat cu lanţuri grele şi păzit foarte, de iubire către Dumnezeu ardeai neîncetat, cântând aşa: ***Aliluia!***

Icos 3

Fierbinte şi bună evlavie având, ai fost ispitit de o oarecare femeie tânără foarte bogată, al cărei bărbat, cu Boleslav la război plecând, nu s-a mai întors; aceea, primind în minte vederea bunătăţii tale, s-a aprins de poftă trupească de către tine; însă tu toate răbdând, te rugai. De acestea, cu frică minunându-ne, cu bucurie îţi cântăm:
Bucură-te, că de la vârstă fragedă te-ai dat slujirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, care pe Cel Unul mai mult decât toate ai iubit;
Bucură-te, căci trupul, duhului l-ai supus;
Bucură-te, răbdătorule a toate, pentru Domnul;
Bucură-te, cel ce cu vitejie ai înfruntat viclenia văduvei;
Bucură-te, mergătorule pe calea cea strâmtă a Evangheliei;
Bucură-te, podoabă sfântă a Lavrei Pecerska - Kiev;
Bucură-te, că prin tine Domnul Se slăveşte;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 4

Furtună de gânduri a adus neruşinata văduvă peste biserica sufletului tău, tulburându-l, cuvioase, văzând că eşti rob credincios lui Hristos; pentru aceasta şi noi, cătând la furtuna de patimi şi nevoi ridicată pe marea vieţii, scăpăm la limanul rugăciunilor tale, cântând lui Hristos Domnul: ***Aliluia!***

Icos 4

Auzind şi văzând sfânta-ţi vieţuire, lumea se uimeşte de puterea harului care iese din gura ta, proslăvind pe Domnul; pentru aceasta, şi noi, cu bucurie te cinstim:
Bucură-te, minunat ales al lui Dumnezeu;
Bucură-te, care slava deşartă a lumii acesteia ai socotit-o gunoi;
Bucură-te, că sufletul tău pentru prea dulcele Iisus l-ai pus;
Bucură-te, că înaintea prestolului Domnului, împreună cu Puterile Cereşti şezi;
Bucură-te, înălţătorule către nepătimire;
Bucură-te, cuvioase părinte, că în răbdare eşti nebiruit;
Bucură-te, părtaş al Luminii neînserate;
Bucură-te, atrăgătorule puternic al darului dumnezeiesc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 5

Stea izvorâtoare de Dumnezeu s-a arătat lumii viaţa ta, cuvioase părinte Moise, căci, mai mult decât orice ai iubit neprihănirea trupească şi duhovnicească şi pentru aceste chinuri vremelnice, ai nădăjduit să fii izbăvit de chinurile veşnice, cântând cu mulţumire Domnului: ***Aliluia!***

Icos 5

Văzând vrăjmaşul neamului omenesc a ta curată şi sfântă trăire, mai vârtos a înfierbântat pe văduvă, care te-a îmbrăcat în haine scumpe şi cu mâncăruri dulci hrănindu-te, cu neruşinare te trăgea la lucru necuviincios; tu, însă, părinte sfinte, cu mai multă râvnă te rugai şi posteai. Pentru toate, îţi cântăm acestea:
Bucură-te, ostaş bun al lui Hristos;
Bucură-te, al sfintei Biserici laudă şi bucurie;
Bucură-te, cel ce de har dumnezeiesc eşti plin;
Bucură-te, căci nu numai cu cuvântul, ci şi cu multe fapte ne înveţi;
Bucură-te, ajutătorule grabnic al celor împovăraţi de felurite nevoi şi ispite;
Bucură-te, alesule al lui Hristos, făcător de minuni;
Bucură-te, că în fapte de vitejie, trăirea pământească ai săvârşit;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit să vezi slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 6

Se propovăduieşte în toată lumea bărbăţia duhovnicească a faptelor tale, fericite, căci nici un preţ n-ai pus pe această viaţă. Ticăloasa femeie, cu foamea a pus la cale să te omoare, azvârlindu-te în temniţă. Alţii, însă, te îndemnau, grăindu-ţi: "Cine nu va râde de nebunia ta; mai bine supune-te acestei femei!" Iar tu, fericite, ai răspuns: "Toată această împărăţie urăsc, pentru Cel de sus" - cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icos 6

Ai strălucit aici în trup stricăcios cu lumină cerească, grăind cuvintele Evangheliei: „Cel necăsătorit se îngrijeşte de cele ale Domnului, cum să placă Domnului". Aceleaşi şi noi îţi cântăm:
Bucură-te, părinte, cu lumina faptelor tale bune ai prea luminat lumea;
Bucură-te, cel ce focul iubirii pentru Hristos în tine ai purtat;
Bucură-te, ajutor grabnic în nevoi;
Bucură-te, cel ce eşti îngeresc trăitor;
Bucură-te, că nu ţi-ai lipit inima de desfătarea lumească;
Bucură-te, rugătorule pentru cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta;
Bucură-te, cuceritorule al odihnei veşnice;
Bucură-te, moştenitor al bunătăţilor nespuse;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 7
Având dorire să placi Domnului cu viaţa şi credinţa nestinsă, ai fost îmbrăcat în chipul îngeresc monahicesc de către un ieromonah de la Sfântul Munte Athos; pentru strălucirea sfintelor tale fapte, cu râvnă te mărim şi lui Hristos Domnul care te-a proslăvit, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7
O nouă răutate a arătat femeia cea vicleană când, în nebunia sa, a poruncit să te facă famen, tu ca un mort şedeai întins, abia mai având puţină suflare în tine. Cu frică şi evlavie ne aducem aminte de îndelunga ta răbdare, te fericim, lăudându-te cu acestea:
Bucură-te, că focul dragostei de Dumnezeu în inima ta nestins ai păstrat;
Bucură-te, învăţător prea bun al vitejiei şi trezviei;
Bucură-te, călăuzitorule către mântuire al credincioşilor;
Bucură-te, cel ce eşti mai tare ca diamantul în răbdare, căci sângele tău ca o porfiră împodobeşte Biserica;
Bucură-te, că la cuviosul Antonie, să slujeşti Domnului ai venit;
Bucură-te, cel ce cu minunile tale ai prea slăvit Lavra Pecerska;
Bucură-te, că ai supus voia ta voii Tatălui Ceresc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 8
Străină minune află cei ce aleargă la tine, fericite Moise, căci cu darul biruinţei asupra patimilor ai fost dăruit. Asemănându-te lui Moise cel dintâi, care cu toiagul minuni a făcut, aşa tu, cu toiagul, patima fratelui ai vindecat. Noi însă, mulţumind pentru toate Domnului, care cu o asemenea tărie te-a dăruit, cu dragoste cântăm: ***Aliluia!***

Icos 8
Plin de toate darurile dumnezeieşti, petrecând în peşteră zece ani, în tăcere, ai strălucit cu lumină cerească asemenea îngerilor şi ai primit să fii văzător de Dumnezeu, învrednicindu-te de fericirea celor curaţi cu inima, cuvioase părinte Moise. Pentru toate acestea, cu cuviinţă te chemăm:
Bucură-te, căci prin tine Dumnezeu dăruieşte izbăvire din patimi;
Bucură-te, fericite, cel ce eşti plinitor cu inimă curată al poruncilor;
Bucură-te, că vrednic ai fost să vezi lumina dumnezeiască;
Bucură-te, rugător neîncetat pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cel ce deprinderile Sfinţilor părinţi purtători de Dumnezeu ţi-ai însuşit;
Bucură-te, laudă înaltă a cuvioşilor;
Bucură-te, că întru smerenie te-ai desăvârşit;
Bucură-te, că adormirea ta, Sfânta Biserică o proslăveşte;

Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 9

Toată firea îngerească se minunează de înălţimea curăţiei tale, Biserica iarăşi te prea măreşte, căci tăinuitor al harului dumnezeiesc te-ai arătat şi să vezi faţă către faţă pe Dumnezeu te-ai învrednicit. Iar noi, totdeauna, împreună cu tine cântăm: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult grăitori nu se pricep să spună despre curăţia ta, fericite, iar noi, de dragoste fiind biruiţi, îndrăznim a-ţi cânta astfel de laude:
Bucură-te, întăritorul neputincioşilor;
Bucură-te, mângâierea celor întristaţi şi îndureraţi;
Bucură-te, al celor buni povăţuitor;
Bucură-te, pentru curăţia feciorească de Dumnezeu încununat;
Bucură-te, iubitor fierbinte al slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, că ai înmulţit talantul dat ţie;
Bucură-te, că din toată inima pe Hristos Dumnezeu L-ai iubit;
Bucură-te, candelă care luminezi inimile celor care te pomenesc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 10

Dorind să-ţi izbăveşti sufletul, ai nesocotitit trupul tău. În Lavra Pecerska, a Sfântului Antonie, sfârşitul călătoriei pământeşti încheind, cu moarte evlavioasă şi sfântă te-ai săvârşit şi ca un biruitor, nu cu oamenii, dar cu îngerii cânţi Domnului: ***Aliluia!***

Icos 10

Cu răbdarea ca un zid îngrădindu-te, te-ai arătat slujitor credincios lui Hristos Împăratului Ceresc şi pe calea cea strâmtă viaţa ţi-ai petrecut. Şi noi, cu dragoste cinstind pomenirea adormirii tale şi dobândirea sfintelor tale moaşte, te fericim, cântând aşa:
Bucură-te, al nostru reazem biruitor;
Bucură-te, slobozitor al celor ispitiţi, care te cheamă în rugăciuni;
Bucură-te, cel ce în bucuria Domnului ai intrat prin multe suferinţe;
Bucură-te, cel care ţi-ai spălat sufletul cu multe lacrimi;
Bucură-te, căci cuvântul apostolului: “dragostea îndelung rabdă”, ai împlinit;
Bucură-te, moştenitor cu sfinţii al fericirii Raiului;
Bucură-te, care dai ajutor celor de departe şi celor de aproape;
Bucură-te, fericite locuitor al lumii cereşti;

Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 11

Cântare de acatist îţi aducem spre laudă şi mărire, cuvioase părinte Moise, săvârşind cu râvnă sfânta pomenirea ta. Tu însă, cu milă primeşte puţina noastră rugăciune, fii nouă apărător, acoperitor şi rugător către Domnul. Iar noi, aducându-ne aminte de bine plăcută vieţuirea ta şi de faptele cele mult nevoitoare, cântăm Ziditorului celui ce te proslăveşte: ***Aliluia!***

Icos 11

Asemenea unei făclii dătătoare de lumină sunt cinstitele şi tămăduitoarele tale moaşte. Fiind vădite prin minuni, cucernice părinte Moise, lumină neînserată răsărindu-ne nouă, cu acestea, din inimă, cu veselie strigăm ţie:
Bucură-te, pentru că în Viaţa veşnică ai intrat prin moartea vremelnică;
Bucură-te, doctor al lui Ioan cel mult pătimitor;
Bucură-te, crin crescut pe pământ, pentru grădinile Raiului;
Bucură-te, lucrător al viei cereşti;
Bucură-te, măslin cu rod îmbelşugat, din grădina lui Iisus;
Bucură-te, slava cuvioşilor părinţi de la Pecerska;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi de patimi;
Bucură-te, cel ce eşti de Dumnezeu prea slăvit în toată lumea;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 12

Cu harul dăruit ţie de Dumnezeu, slobozeşti de necurate patimi pe tot omul ce cu dragoste şi credinţă aleargă la sprijinul tău. Iar noi, lui Dumnezeu, care ni te-a dăruit grabnic şi milostiv tămăduitor, cu mulţumire îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântând viaţa ta, cea asemenea cu a îngerilor, te fericim, părinte Moise, căci la Domnul, rugător pentru noi fiind, apărător şi povăţuitor pe calea mântuirii, cu umilinţă îţi grăim aşa:
Bucură-te, prea bun rugător pentru lume;
Bucură-te, că nu doar monahilor, dar şi mirenilor, calea către cer ai luminat;
Bucură-te, că inimile tuturor cu dragostea le atragi;
Bucură-te, prin mulţime de minuni eşti proslăvit de Dumnezeu;
Bucură-te, călătorule, care la Patria cerească ai ajuns;
Bucură-te, răbdător în suferinţe, precum Iov cel din vechime;
Bucură-te, pururea în ispite ajutător;
Bucură-te, al lumii har dumnezeiesc tămăduitor;
Bucură-te, căci de tine se bucură Îngerii şi oamenii Îl slăvesc pe Dumnezeu;

Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 13 (de 3 ori)
O, prea minunat lucrător şi sfânt făcător de minuni, cuvioase părinte Moise, această puţină cântare de slavă, cu dragoste şi laudă îţi aducem. Cu milă primeşte şi roagă pe Dumnezeu şi Făcătorul a toate să ne dăruiască mântuire sufletească şi sănătate trupească, celor care cântăm cu credinţă Domnului: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icos 1
Făcătorul Îngerilor şi Domnul Puterilor te-a arătat, minunate, înger în trup şi rugător credincioşilor. Alergând la ajutorul tău, acestea cu bucurie îţi aducem:
Bucură-te, cu a îngerilor curăţie asemănându-te;
Bucură-te, prea bunule învăţător al monahilor;
Bucură-te, stea minunată a feciorie;
Bucură-te, împlinitorule cu râvnă al postului şi al înfrânării;
Bucură-te, chip luminos al blândeţii şi al smereniei;
Bucură-te, cel ce eşti credincioşilor mângâiere;
Bucură-te, ocrotitor ceresc al pământenilor;
Bucură-te, cel ce ai luat jugul cel bun;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 1
Biruitorule făcător de minuni, cel ce eşti plin de Duhul Sfânt, cuvioase părinte Moise, minunat nevoitor şi tămăduitor al bolilor sufleteşti şi trupeşti, care ai îndrăzneală la Domnul, de toate nevoile ne izbăveşte, căci cu bucurie în inimi te chemăm: ***Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!***

Şi această:

Rugăciune

O, prea minunate şi purtătorule de Dumnezeu, părinte Moise, bine plăcutule al lui Hristos şi mare făcător de minuni, la tine, cu smerenie cădem şi ne rugăm: dă-ne să fim părtaşi ai dragostei tale pentru Dumnezeu şi pentru aproapele, ajută-ne să plinim voia Domnului în simplitatea inimii şi cu smerenie, poruncile Domnului să săvârşim fără de păcat.

Caută cu milosârdie spre sufletele credincioşilor şi ai tăi cinstitori, care aleargă cu credinţă la mila şi ajutorul tău.

Auzi-ne, prea bunule plăcut lui Dumnezeu, pe noi, rugătorii tăi şi nu ne lepăda pe noi, cei ce avem nevoie de izbăvire şi care-ţi aducem cântare vrednică, fericindu-te.

Părinte Moise, luminător al curăţiei, care proslăveşti pe Dumnezeu în Sfânta, fără de început Treime, te lăudăm şi slăvim: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

***

Mult îndrăzneţul vrăjmaş s-a obişnuit ca să ridice război împotriva omului, prin patima desfrânării, că, prin acea întinăciune, întunecându-se omul, să nu priceapă lucrurile lui Dumnezeu, căci numai cei curaţi cu inima Îl vor vedea. Asupra acestui război fericitul Moise, nevoindu-se mai mult decât alţii, a pătimit din destul, ca un bun ostaş al lui Hristos, până ce a biruit desăvârşit puterea necuratului vrăjmaş, iar nouă ne-a lăsat pildă viaţa lui binecuvântată.

Fericitul Moise era de neam ungur şi iubit bine credinciosului, sfântului şi răbdătorului de chinuri domn al Rusiei, Boris. El îi slujea împreună cu fratele său, Gheorghe, care a fost ucis la râul Alti împreună cu Sfântul Boris, de către ostaşii lui Sviatopolc cel fără de Dumnezeu; căci venise peste domnul său şi i-a tăiat capul, pentru gherdanurile cele de aur pe care le pusese peste dânsul Sfântul Boris. Deci, fericitul Moise, izbăvindu-se singur de moarte, s-a dus în cetatea Kievului, la credincioasa soră a lui Iaroslav, care se ascunsese acolo de frica lui Sviatopolc. Rugându-se el lui Dumnezeu cu dinadinsul, n-a încetat până ce n-a venit dreptcredinciosul domn Iaroslav, atrăgându-se de jalea fratelui său şi a biruit pe Sviatopolc cel fără de Dumnezeu.

Sviatopolc, scăpând în pământul leşesc, s-a întors iarăşi cu Voleslav şi a izgonit pe Iaroslav, iar el a stat în Kiev. Atunci Voleslav, întorcându-se în pământul său, a luat cu dânsul în robie pe două surori ale lui Iaroslav şi pe mulţi boieri de-ai lui, între care a fost şi acest fericit Moise.

El a fost dus ferecat cu fiare grele de mâini şi de picioare şi păzit cu tărie; pentru că era puternic la trup şi frumos la faţă. Acest fericit, fiind văzut în pământul leşesc de o femeie oarecare de neam bun, frumoasă şi tânără, cu bogăţie şi putere multă şi al cărei bărbat plecase cu Voleslav şi nu se mai întorsese, pentru că a fost ucis în război, s-a rănit cu vederea de poftirea trupească spre acest cuvios şi a început a-l îndemna pe el cu cuvinte înşelătoare, zicându-i: "O, omule, pentru ce suferi nişte munci ca acestea, când tu prin mine ai putea să scapi de chinuri?"

Moise i-a răspuns ei: "Aşa a voit Dumnezeu".

Iar femeia aceea a zis către dânsul: "De te vei supune mie, te voi izbăvi pe tine, te voi face mare în pământul leşesc şi mă vei stăpâni pe mine şi toată avuţia mea".

Fericitul, pricepând gândul ei cel urât, i-a zis: "Care bărbat, ascultând de femeie, s-a îndreptat vreodată? Adam cel dintâi zidit, ascultând pe femeie, a fost izgonit din Rai. Samson, sporind cu puterea mai mult decât toţi şi pe vrăjmaşi biruindu-i, prin femeie a fost vândut celor de altă seminţie. Solomon, ajungând la adâncul înţelepciunii, supunându-se femeii, s-a închinat idolilor. Irod multe biruinţe a făcut, dar, robindu-se de femeie, a tăiat pe Ioan Înaintemergătorul. Deci, cum voi fi eu liber când mă voi face rob femeii, pe care n-am cunoscut-o niciodată?"

Ea a zis: "Eu te voi răscumpăra, te voi face slăvit şi stăpân peste toată casa mea. Eu voiesc să te am de bărbat, numai să faci voia mea. Pentru că nu pot suferi să văd frumuseţile tale care se pierd fără de rânduială".

Fericitul Moise a zis către dânsa: "Să ştii bine că nu voi face voia ta, nici nu voi pofti stăpâniile şi bogăţiile tale. Decât toate acestea, mie îmi este mai bună curăţia cea trupească şi sufletească. Deci, să nu-mi fie mie a-mi pierde ostenelile mele cele de cinci ani, pe care mi le-a dăruit Domnul a le răbda în legăturile acestea, fiind nevinovat de nişte munci ca acestea; pentru care nădăjduiesc a fi izbăvit din veşnicile munci".

Femeia, văzându-se lipsită de nişte frumuseţi ca acelea, s-a gândit la alt sfat diavolesc, adică să-l răscumpere şi atunci se va supune, chiar dacă nu va voi el. A trimis la cel care îl robise, spunându-i că va da cât va voi, numai să-l vândă pe Moise. Acela, găsind prilej de a câştiga o bogăţie oarecare, a luat o mie de galbeni de la dânsa şi i-a vândut ei pe Moise. Femeia, luându-l în stăpânire, îl trăgea fără de ruşine la păcat. Pentru că, dezlegându-l din legături, l-a îmbrăcat în haine de mare preţ şi îl hrănea cu bucate gustoase; apoi, îmbrăţişându-l cu dragoste, îl silea la pofta trupească.

Fericitul Moise, văzând nebunia acelei femei, se silea mai mult la rugăciune şi la post, dorind pentru Dumnezeu pâine uscată şi apă, în curăţie, decât bucatele cele de mare preţ şi vin gustos. Atunci el îndată s-a dezbrăcat de podoaba hainelor, precum a făcut Iosif şi a scăpat de păcat, nesocotind pentru nimic viaţa lumii acesteia.

Deci, femeia, ruşinându-se, s-a pornit spre mânie şi s-a gândit să omoare cu foame pe fericitul Moise, ducându-l în temniţă. Dar Dumnezeu, care dă hrană tuturor, care a hrănit în pustiu pe Ilie, pe Pavel Tebeul şi pe mulţi alţi robi ai Săi ce au nădăjduit spre Dânsul, n-a lăsat nici pe acest fericit, fiindcă a plecat spre milă pe o slugă a acelei femei, care în taină îi dădea lui hrană.

Alţii îl sfătuiau, zicându-i: "Frate Moise, de ce te împiedici şi nu te însori cu această văduvă, care a trăit numai un an cu bărbatul ei, că eşti încă tânăr? Ea este mai frumoasă decât alte femei, are bogăţie nenumărată şi putere mare în acest pământ leşesc; că de ar voi, nici mai-marele cetăţii nu s-ar atinge de dânsa. Iar tu, fiind sărac şi rob, nu voieşti să-i fii stăpân? Dar poate vei zice: "Nu pot să calc poruncile lui Hristos". Oare nu zice El în Evanghelie: Pentru aceasta omul va lăsa pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup... Asemenea zice şi apostolul: Mai bine este a se însura, decât a se aprinde. Acelaşi lucru zice şi despre văduve: Vreau ca văduvele tinere să se mărite. Iar tu, nefiind legat de rânduiala călugărească, pentru ce te dai la muncile cele rele şi amare, pătimind astfel? De ţi se va întâmpla să mori în primejdia aceasta, ce laudă vei avea? Pentru că cine din drepţii cei dintâi s-au scârbit de femei, precum a fost Avraam, Isaac şi Iacov, nimeni din ei, decât numai monahii aceştia de acum? Iosif numai puţin a fugit de femei, dar mai pe urmă şi el a luat femeie. Tu, de vei ieşi cu viaţă de la femeia aceasta, mi se pare că mai pe urmă vei căuta

singur femeie. Deci, cine nu va râde de nebunia ta? Mai bine este a te supune acestei femei şi să fii liber şi stăpân în casa ei".

Fericitul Moise le-a răspuns: "Aşa este, fraţilor şi bunilor mei prieteni; bine mă sfătuiţi. Eu cunosc că mai cumplite cuvinte îmi puneţi înainte, decât şoptirile şarpelui către Eva. Voi mă siliţi să mă plec acestei femei, dar nicidecum nu voi primi sfatul vostru; căci, chiar dacă mi s-ar întâmpla să mor în legăturile acestea şi în muncile cele amare, aştept să iau milă de la Dumnezeu cu totul. Dacă mulţi drepţi s-au mântuit prin femei, eu unul sunt păcătos şi nu pot să mă mântuiesc prin femeie.

Dacă Iosif s-ar fi supus mai întâi femeii lui Putifar, apoi n-ar fi împărăţit după aceea când şi-a luat femeia sa în Egipt. Dar Dumnezeu, văzând răbdarea lui dinainte, i-a dăruit împărăţia Egiptului. De aceea este lăudat şi între neamuri ca un înţelept întreg, deşi a avut fii.

Eu nu doresc împărăţia Egiptului, nici să stăpânesc cu putere sau să fiu mare în acest pământ leşesc; ci să mă arăt cinstit, departe în tot pământul Rusiei, că am defăimat toate acestea pentru împărăţia de sus. De aceea, de voi ieşi cu viaţa din mâinile acestei femei, nu voi căuta altă femeie, ci, voind Dumnezeu, mă voi face monah. Căci, iată ce zice Hristos în Evanghelie: Tot cel ce-şi va lăsa casă, fraţii, surorile, pe tată sau pe maică, pe femeie, pe fii sau satul unde s-a născut pentru numele Meu, va lua însutit şi va moşteni viaţa veşnică... Deci, pe voi să vă ascult? Sau pe Hristos? Apostolul zice: Cel neînsurat se îngrijeşte de ale Domnului, cum îi va plăcea; iar cel însurat se îngrijeşte de ale lumii şi cum va plăcea femeii. Deci, vă întreb acum: Cui se cade a sluji mai mult? Domnului sau femeii? Ştiu că scrie şi aceasta: "Slugilor, ascultaţi pe stăpânii voştri, dar la bine, nu la rău". Deci, să înţelegeţi voi, cei ce mă ţineţi, că niciodată nu mă va înşela frumuseţea femeiască, nici nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos!"

Femeia auzind acestea, i-a venit în cugetul său alt gând viclean şi a poruncit să pună pe fericitul pe cal şi cu multe slugi să-l poarte prin moşiile sale şi prin sate, zicându-i: "Toate acestea sunt ale tale, dacă îţi plac, şi cu toate să faci precum voieşti". Apoi zicea şi către popor: "Iată, stăpânul vostru şi bărbatul meu; deci, toţi, când îl veţi întâlni, să vă închinaţi lui!"

Fericitul, râzând de nebunia ei, i-a zis: "În zadar te osteneşti, că nu vei putea să mă amăgeşti cu lucrurile cele stricăcioase ale lumii acesteia, nici să-mi furi duhovniceasca şi nestricăcioasa mea bogăţie. Deci, înţelege şi nu te osteni în deşert".

Femeia i-a zis cu mânie: "Oare nu ştii că eşti vândut mie? Deci, cine te va scoate din mâinile mele? Eu nu te voi libera nicidecum viu, ci te voi da la moarte după multe munci".

Fericitul i-a răspuns cu îndrăzneală: "Nu mă tem de nici un rău, că Domnul este cu mine, Căruia de acum, după voinţa Lui, doresc să-I slujesc în viaţa monahicească".

În acea vreme, povăţuindu-l Dumnezeu, a venit de la Sfântul Munte la fericitul Moise un monah oarecare, preot cu rânduiala, şi l-a îmbrăcat în sfântul chip îngeresc, adică monahicesc. Acel monah l-a învăţat cum să trăiască în curăţie, spunându-i să nu-şi dea spatele său vrăjmaşului şi să nu se teamă de acea necurată femeie. După ce a plecat, a fost căutat pretutindeni, dar n-a putut fi aflat.

Atunci femeia, deznădăjduindu-se de nădejdea sa, a făcut răni mari pe trupul cuviosului monah Moise, căci, întinzându-l la pământ, a poruncit să-l bată cu toiege, încât şi pământul s-a umplut de sângele lui.
Cei care-l băteau, îi ziceau: "Pleacă-te stăpânei tale şi fă voia ei; iar de nu vei asculta, trupul tău îl vom sfărâma în bucăţi şi după multe munci îţi vei da sufletul tău cu amar. Deci, miluieşte-te singur, leapădă aceste rupturi călugăreşti şi îmbracă-te în haine scumpe boiereşti şi numai astfel te vei izbăvi de muncile care te aşteaptă".

Viteazul Moise le-a răspuns: "Fraţilor, faceţi-vă porunca voastră, căci mie nu-mi este cu putinţă să mă lepăd de călugărie şi de dragostea lui Dumnezeu. Nici un fel de muncă, nici focul, nici sabia, nici bătăile nu pot să mă despartă pe mine de Dumnezeu şi de acest mare chip îngeresc. Iar acestei femei fără de ruşine şi întunecată, care şi-a arătat pe faţă neruşinarea sa, defăimând cu totul nu numai frica lui Dumnezeu, ci şi ruşinea cea omenească, silindu-mă pe mine fără de ruşine la necurăţie şi la desfrânare, nu mă voi pleca, nici nu voi face voia ei!"

Femeia aceea, având multă grijă cum ar putea să-şi izbândească ruşinea sa, a scris în urma domnului Voleslav o scrisoare ca aceasta: "Ştii singur că bărbatul meu a fost ucis în războiul ce a fost cu tine, iar tu mi-ai dat voie să iau de bărbat pe care voi dori. Eu am iubit pe un tânăr din cei robiţi de tine. Acela fiind frumos, l-am răscumpărat şi l-am luat în casa mea. I-am dat tot ceea ce a fost în casa mea, aur şi argint, şi i-am încredinţat lui toată puterea, numai să voiască să-mi fie bărbat; iar el toate acestea le-a socotit întru nimic. De aceea, de multe ori l-am chinuit cu foame şi cu bătăi, dar nimic n-am sporit. Nu i-a fost destul a fi ferecat cinci ani de cel care îl robise şi, iată, acum este al şaselea an de când a petrecut la mine. El a fost mult muncit de mine pentru neascultare. Toate acestea

singur şi le-a atras asupra sa, pentru învârtoşarea inimii sale; iar acum încă este şi călugărit de un monah. Deci, tu ce porunceşti să fac cu dânsul?"

Atunci domnul Voleslav a poruncit să vină acea femeie la dânsul şi să aducă şi pe Moise. Deci, ea a făcut după porunca lui. Voleslav, când a văzut pe cuviosul, îl silea mult să ia pe femeia aceea de soţie, dar nu l-a putut îndupleca. La urmă, a zis către dânsul: "Cine este atât de nesimţitor ca tine, de a se lipsi de multe bunătăţi şi de cinste şi a se da la munci amare? Să ştii că de acum îţi stă înainte viaţa sau moartea. Ori faci voia stăpânei tale, ca să fii cinstit de noi şi să ai stăpânire mare, ori, neascultând-o, după multe şi cumplite munci ai să primeşti moartea!"

Apoi a zis şi către femeie: "Cu nici un preţ să nu liberezi pe acest rob, ci ca o stăpână să faci cu el orice voieşti, ca să nu îndrăznească nici ceilalţi a nu asculta pe stăpânul lor".

Cuviosul Părintele nostru Moise, i-a răspuns: "Ce folos va fi omului - zice Domnul - de ar câştiga toată lumea şi îşi va pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul lui? Tu îmi făgăduieşti slava şi cinstea, din care tu însuţi vei cădea degrabă, iar mormântul te va primi, neavând nimic. Asemenea şi această femeie ticăloasă va pieri rău!"

Lucrul acela s-a şi împlinit după proorocia cuviosului. Deci, acea femeie, luând mai multă stăpânire asupra lui, îl îndemna cu mai multă neruşinare spre păcat, încât a poruncit cu sila să-l pună în patul ei, sărutându-l şi îmbrăţişându-l. Dar n-a putut nici cu această înşelăciune să-l atragă spre dorirea sa.

Cuviosul a zis către ea: "O, femeie, în zadar este osteneala ta, căci să nu socoteşti că nu fac acest păcat ca un nebun oarecare sau ca şi cum n-aş putea, ci pentru frica lui Dumnezeu mă îngreţoşez de tine, ca una ce eşti necurată".

Femeia, auzind acestea, a poruncit ca în fiecare zi să-i dea o sută de lovituri. Iar în urmă a poruncit să-i taie şi mădularele trupeşti.

Deci, cuviosul Moise, zăcea ca un mort din cauza curgerii sângelui şi abia avea în sine puţină suflare.

Voleslav, învoindu-se la aceasta şi vrând să facă cele plăcute acelei femei, pentru mărimea neamului ei şi pentru dragostea ce o avea către dânsa, a ridicat prigonire mare împotriva monahilor şi i-a izgonit pe toţi din stăpânirea sa. Atunci Dumnezeu a făcut îndată izbândire pentru robii săi. Căci, într-o noapte, Voleslav a murit şi din această pricină s-a făcut mare tulburare în tot pământul

leşesc. Deci, popoarele, sculându-se, au ucis pe episcopi şi pe boierii lor, între care şi pe acea femeie fără de ruşine.

Pentru această mânie a lui Dumnezeu, care a fost după izgonirea monahilor, pentru călugăria cuviosului Moise, după mulţi ani îşi aducea aminte doamna marelui domn al Kievului, Iziaslav, fiica lui Voleslav, rugându-l cu învăţătura să nu gonească din stăpânirea sa pe cuviosul Antonie şi pe fraţii lui, din cauza tunderii fericitului Varlaam şi a lui Efrem famenul.

Dar noi să vorbim despre ce ne stă înainte. Cuviosul părintele nostru Moise, întărindu-se puţin, s-a dus la peştera cuviosului Antonie, purtând pe sine rănile muceniceşti, ca un ostaş viteaz al lui Hristos şi vieţuia acolo cu dumnezeiască plăcere, nevoindu-se în rugăciuni, în post, în privegheri şi în toate faptele bune monahiceşti, prin care a biruit desăvârşit toate meşteşugirile necuratului vrăjmaş.

Deci, pentru multe biruinţe ale patimilor celor necurate, care au năvălit împotriva acestui cuvios, Domnul i-a dăruit putere să biruiască aceleaşi patimi, care se luptă şi împotriva celorlalţi.

***

Căci, un frate se lupta cu patima desfrânării şi, ducându-se la cuviosul acela, îl ruga să-l ajute, zicându-i: "Orice îmi vei porunci, mă făgăduiesc ca voi păzi până la moarte".

Cuviosul i-a zis: "Niciodată în viaţa ta să nu vorbeşti cu femeie".

Deci, el s-a făgăduit cu osârdie, că va păzi această poruncă. Apoi sfântul, urmând celui dintâi Moise, care a făcut minuni cu toiagul său, s-a atins cu toiagul - fără de care nu putea să umble - de sânul fratelui şi cu durerea rănilor, pe care le suferise mai înainte, îndată s-au omorât patimile cele necurate din trupul acelui frate şi de atunci n-a mai avut nici o supărare.

&&&

Acest bun ostaş al lui Hristos a ajuns în pătimirea şi nevoinţa sa cea plăcută lui Dumnezeu până la şaisprezece ani, fiindcă cinci ani muncindu-se în legături de cel ce-l robise cu nevinovăţie, a răbdat cu mulţumire răbdarea lui Iov, pătimind cu bărbăţie mai mult decât Iosif. Apoi, petrecând liniştea de zece ani, asemenea cu îngerii din Muntele Athos, a strălucit mai mult decât alţii, ca cel dintâi Moise, prin cele zece porunci date prin rânduirea îngerului din Muntele Sinai.

De aceea şi acest cuvios Moise, s-a învrednicit cu adevărat a fi văzător de Dumnezeu, pentru că s-a aflat vrednic fericirii celor curaţi cu inima. El s-a mutat să vadă pe Dumnezeu faţă către faţă în ziua de 26 iulie, fiind încă viu

cuviosul Antonie. În peştera aceea zac şi până acum făcătoarele de minuni moaşte ale acestui sfânt bărbat, care nu şi-a întinat curăţia.

Deci, Sfântul Moise şi după moarte biruieşte patimile cele trupeşti cu moaştele sale, precum a adeverit Sfântul Ioan mult pătimitorul. Acela, fiind luptat de patima desfrânării, s-a închis în peştera cu moaştele cuviosului Moise; şi, îngropându-se până la umeri, se ruga lui Dumnezeu. După ce a pătimit mult, mai pe urmă a auzit glasul Domnului, zicându-i să se roage la moaştele sfântului. După ce Ioan mult pătimitorul s-a rugat cuviosului Moise, îndată s-a izbăvit de războiul cel dinlăuntru şi a biruit patima desfrânării.

Asemenea şi pe alt frate, pătimaş de aceeaşi supărare, l-a izbăvit acelaşi Sfânt Ioan, când i-a dat un os din moaştele cuviosului Moise, ca să-l lipească de trupul său, precum se scrie în viaţa cuviosului Ioan mult pătimitorul.

Deci, să ne fie şi nouă povăţuitor spre a ne izbăvi din toate necurăţiile, cuviosul acesta, Moise care îndreaptă prin rugăciunile sale la calea mântuirii şi cu dânsul să ne închinăm feţei lui Dumnezeu Celui închinat în Treime, Căruia I se cuvine slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

